

DESIRE®

A romantic scene of a man and a woman about to kiss in a bedroom. The woman is wearing a green dress and jewelry, and the man is wearing a white shirt. They are framed by white curtains.

Katherine Garbera
Nebezpečná
smlouva

KATHERINE GARBERA

NEBEZPEČNÁ
SMLOUVA

PŘEKLAD

JANA HORÁČKOVÁ-BUDKOVÁ

Milá čtenářko,

měsíc uběhl jako voda a my se opět setkáváme nad novými příběhy. Nevím, jestli si to také pamatujete, je to už velmi, velmi dávno, ale kdysi býval březen nazýván měsícem knihy. To bylo v době, kdy nové knihy vycházely každý čtvrtek a před knihkupectvími se často tvořily dlouhé fronty... Ty fronty tak nějak k onomu životu neodmyslitelně patřily, patřil k němu ale i hluboký zájem o literaturu a četbu. Dnes, kdy je člověk atakován nepřebornou nabídkou zábavy a rozptýlení, si na četbu udělá čas málokdo. Proto bych Vás rád ujistil, že si nesmírně vážím toho, že se můžeme každý měsíc potkávat a těšit se z romancí s dobrými konci. Vždyť ten náš uspěchaný a neklidný svět tolik potřebuje ztišení a více lásky. A o tom jsou mé příběhy...

S láskou

Váš Harlequin

Katherine Garbera

NEBEZPEČNÁ SMLOUVA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Case of Kiss and Tell

První vydání:
Harlequin Books, 2012

Překlad:
Jana Horáčková-Budková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2012 by Katherine Garbera
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026 (Nebezpečná smlouva: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2477-5 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2478-2 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2479-9 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Conner Macafee byl zvyklý na to, že novináři často čmuchali kolem jeho rodiny. Jeho prastrýc býval důvěrným přítelem Johna F. Kennedyho a Connerova vlastní rodina byla považována za jednu z nejvýznamnějších v politice i sféře obchodu. Bylo pochopitelné, že se někdo z nich stal občas součástí nějakého skandálu a to zajímalo tisk nejvíc.

Jenže Nichole Reynoldsová, redaktorka společenské rubriky v *America Today*, na to šla úplně jiným způsobem. Podařilo se jí dostat se na jejich oslavu svátku Čtvrtého července, kterou pořádali v Bridgehamptonu, a usilovně se snažila zapadnout mezi hosty z nejvyšší společnosti. Conner si ale nemohl nevšimnout, jak se téměř až lísá k hráči póla a občasněmu modelovi, Palmeru Cassinimu.

Conner chodil s Palmerem do školy a věděl o něm, že zbožňuje večírky. Byl to sice velký sportovec, měl ale také obrovský smysl pro humor a Conner ho považoval za jednoho ze svých nejbližších přátel. Jenže bylo zřejmé, že Palmera zájem rudovlasé reportérky ani trochu netěší.

Conner dobře věděl, proč tam Nichole je. Už odřekl spoustu žádostí o rozhovor jak jí, tak i jejím šéfům. Věděl i to, že je kamarádkou Willow Steadové, producentky pořadu *Sexy a svobodní*, což byla

oblíbená televizní reality show. Na realizaci show se podílela i jeho společnost Dohazovači s.r.o. Nichole chtěla napsat několik článků o seznamovací agentuře, kterou založila už jeho babička. Jenže on novinářům nedůvěřoval a nikdy s nimi nemluvil. Od toho měl obchodního ředitele Zaka Levyho, který za něj kontakt s tiskem obstarával. Conner byl v těchto věcech nesmírně opatrný.

„Kdo je to, Connere?“ zeptala se ho matka, která k němu tiše přistoupila.

„Kdo, mami?“ opáčil a odtrhl od Nichole zrak. Sám sebe přesvědčoval, že tu novinářku jen hlídá očima. Že ho nezajímají její rudé vlasy, které jí padaly ve vlnách na ramena ani tenké bílé šaty, které měla na sobě. Jenže věděl, že si to jen nalhává. Líbila se mu, a kdyby věděl, jak moc ho bude přitahovat, slíbil by jí rozhovor u sebe v kanceláři už před několika týdny.

„Ta žena, na kterou se celou dobu tak díváš? Já ji neznám a mám dojem, že se nepohybuje ani ve stejných kruzích jako my,“ podotkla matka. Bylo jí pětadesát, ale díky svému zdravému životnímu stylu vypadala nejméně o patnáct let mladší. Hrála aktivně tenis a především se věnovala charitě. Nebyla typem ženy, která by seděla doma, a Conner ji za to nesmírně obdivoval. Nezlomilo ji ani to, když otec přišel o život při letecké havárii a objevil se skandál, který by mnoho jiných žen zcela zlomil. Jeho matka však byla tichá bojovnice.

„To je Nichole Reynoldsová, novinářka,“ odvětil.

„Bože, a co tady dělá?“ Conner postřehl v matčině hlase náznak strachu. Neměla novináře ráda stejně jako on. A měla k tomu dobrý důvod. Rychle ji objal kolem ramen, aby ji uklidnil.

„Je z toho televizního pořadu, kterého se účastní i moje firma... ráda by se mnou udělala rozhovor.“

„Opravdu? A ty s tím souhlasíš? Je to příliš důvěrné mluvit o svém soukromí.“

Conner musel potlačit úsměv. Matka byla přece jen ještě ze staré školy. „Jsem si toho vědom,“ řekl a políbil matku na čelo. „Raději se jí pokusím nějak zbavit, než tady způsobí nějaké potíže.“

„Výborný nápad. Nemám požádat Darena, aby ji vyprovodil? Jak se sem vůbec mohla dostat?“

„Ochranku s tím nebudeme zatěžovat,“ odvětil Conner. S ženami, jako byla Nichole, si dokázal poradit od čtrnácti let. „Asi přišla jako něčí doprovod.“

„Příští rok se postarám o to, aby byly pozvánky lépe formulované,“ pronesla jeho matka. „Nechci, aby nám sem chodily nějaké další jí podobné.“

„Komu podobné?“ ozvala se Connerova sestra Jane, která se k nim připojila.

Jane byla moderní a šik mladá žena. V televizi měla svůj vlastní pořad o vaření a životním stylu. Na rozdíl od Connera a matky strach z médií neměla a nestranila se jich, ale právě proto na ni nejvíce dopadal skandál spojený s nevěrou jejich otce.

„Támhle té novinářce.“

„Zatraceně.“ Jane na bratra mrkla. „Já se o ni postarám.“

Jane byla rozená potíživka. Bůhví, jak by to celé dopadlo. Conner to s ní naštěstí uměl. „Já se o ni postarám.“

„A která to je?“ zeptala se Jane.

„Ta zrzavá,“ odpověděla matka.

„Aha, už chápu, proč se o ni chceš postarat sám. Tak do toho, bratříčku,“ popíchl Jane Connera.

„Mami, myslím, že jsi měla Jane lépe vychovat a naučit ji chovat se slušně, když jsme byli malí. Je to pěkný spratek.“

„Je skvělá,“ ohradila se matka a Jane na Connera vyplázla jazyk.

Zavrtěl hlavou a odešel od nich. Prodíral se davem hostů, cestou si vzal z podnosu od jednoho z číšníků mojito. Mířil k Nichole a Palmerovi.

Jakmile k nim přistoupil, Nichole vzhledla a Conner na zlomek vteřiny zahlédl v jejích očích provinilý výraz. Rychle ho ale zamaskovala zářivým úsměvem.

„Conner Macafee,“ pronesla s notnou dávkou nadšení. „Právě na vás tu čekám.“

„Nichole Reynoldsová,“ opáčil. „Žena, o níž si nevzpomínám, že bych ji sem pozval.“

„Ženy jsou zkrátka intrikánky,“ ozval se také Palmer.

„To jistě,“ přitakal Conner. „Bavíte se dobře?“

„Já rozhodně,“ odvětil Palmer.

Nichole se lehce zavěsila do Connerovy paže a vedla ho stranou od Palmera. „Kdybych čekala na vaše pozvání, nikdy bych neměla příležitost promluvit si s vámi osobně.“

„To proto, že neposkytuju rozhovory.“ Conner si pamatoval, jak ho jako dítě fotili snad do všech společenských časopisů. Tehdy si přísahal, že až bude velký, už nikdy nic takového nepodstoupí. A přestože zastával vedoucí pozici ve firmě, úspěšně se mu to dařilo. Nedával rozhovory a jen málokdy ho načapali paparazzi.

„Asi máte špatné vzpomínky na novináře z minulosti,“ prohlásila a pustila ho, když byli dostatečně stranou. „Ale já vám slibuju, že ode mě to nebude bolet.“

„Možná mám bolest rád,“ pokusil se ji nachechtat.

Přivřela oči a zadívala se na něj. Věděl, že se pokouší odhadnout, jestli jí říká pravdu. „Tak co kdybyste mi odpověděl na pár otázek?“

„Ne, slečno.“

„Udělám cokoliv, abych rozhovor s vámi získala.“
Odhodlání v jejím hlase ho zaujalo.

„Cokoliv?“

„Ano,“ odvětila. „Já vždycky dostanu, co chci, jen vy mi mé nadšení do práce kazíte.“

„Nemůžeme mít všechno, že,“ řekl a přistoupil k ní blíž. Zlehka jí položil ruce na ramena. „Jistě víte, že já rozhovory neposkytuju.“

„Ale tohle je něco jiného. Vždyť děláte televizní pořad.“

„Já ne. To moje společnost. A v tom je veliký rozdíl.“

„Váš otec to tak nevnímal. Ten na stránkách novin žil stále.“

A právě to Conner nechtěl. „Jenže já nejsem můj otec. A proto má odpověď zní ne.“

„Prosím,“ řekla, naklonila hlavu a našpulila rty.

Při pohledu na její plné rudé rty se mu chtělo zasténat. Pocítil, jak mu tělem projel záchvěv touhy.

„Mohl bych to udělat, ale cena by byla příliš vysoká,“ odpověděl, i když věděl, že by jí rozhovor stejně nikdy neposkytl. Jenže ji chtěl, a tak si dovolil trochu popustit uzdu své fantazii.

„Řekněte kolik,“ vybídla ho.

Uchopil pramen jejích vlasů a namotal si ho kolem prstu. Zadržela dech a zrudla.

Chtěl ji.

Jenže zároveň věděl i to, že ji nikdy mít nebude. Nedokázal by být s ženou, které by nemohl důvěřovat a pro kterou by vždy byly noviny na prvním místě. Ovšem nechtěl ji nechat odejít, aniž by se pokusil ukrást jí alespoň polibek. Doufal, že to, co se jí chystá říct, ji natolik vyděsí, že odsud okamžitě odejde. Ale to byl právě záměr. Sebeovládání muselo zvítězit nad touhou.

„Staň se na měsíc mojí milenkou a já ti pak odpovím na tvé otázky,“ pronesl pomalu.

Nichole se zadívala do nejmodřejších očí, jaké kdy viděla, a pokusila se hledat smysl v tom, co právě slyšela. Nenapadlo ji, že se v jeho případě setká s někým, kdo je tak... tak konzervativní. Byl na hony vzdálený jejímu společenskému postavení, a tak jí bylo jasné, že si s ní jen pohrává.

Byla zvyklá kvůli článku udělat všechno možné, ale tohle už bylo skandální. I když lákavé. Chtěla by mu odpovědět kladně, ale slušné vychování jí velelo jinak. Domnívala se, že to řekl jen proto, aby se jí zbavil. A to jí rozčílilo.

„Na měsíc?“ zeptala se. „Co přede mnou skrýváte, pane Macafee? Chtěla jsem se vás jen vyptat na vaši společnost, ale při takové ceně budu muset značně rozšířit okruh otázek.“

Věděla, že s ní nebude chtít vyjednávat. Proč také? Pročetla si staré noviny z doby, kdy zemřel jeho otec. Zнала skandální příběh druhé rodiny starého Jeda Macafeeho, kterou přede všemi skrýval, a viděla i fotky mladého Connera a jeho sestry Jane, jak nastupují v tmavých brýlích do soukromého letadla, aniž se jeden z nich podíval do některého z mnoha fotoaparátů kolem nich.

Conner jí nikdy rozhovor neposkytne. Věděla to od začátku, ale nechtěla se vzdát.

„Ne, to v žádném případě,“ odvětil. „Jestli mou nabídku přijmeš, stanovím jasné hranice, a pokud je porušíš, odejdeš a už nikdy mě nebudeš obtěžovat.“

Potrásla hlavou. „Pokud přijmu, dohodneme se na podmínkách, které by vyhovovaly nám oběma. Proč bys mi to jinak nabízel?“

„Protože vím, že řekneš ne,“ odvětil s jistotou

muže, který ví, že drží v ruce všechny trumfy. „A protože tě chci políbit.“

Věděla, že ta nabídka je příliš lákavá na to, aby mohla být i pravdivá. Nebyla by schopná být něčí milenkou. Matka ji i sestry slušně vychovala, což ale neznamenal, že by se Nichole nelíbilo užívat si Connerovo objetí.

„Tak co jeden polibek a jedna otázka?“ navrhla.

Zdvihl obočí. „A to ti bude stačit?“

„Pokud tobě bude stačit jeden polibek?“ opáčila. Nikdy v životě nepocítila k muži tak náhlou touhu. Conner se jí celou dobu dotýkal a ona si přála, aby nikdy nepřestal.

„Ne,“ připustil.

„Dobrá. Tak se můžeme držet plánu za každý polibek jedna otázka?“

Zavrtěl hlavou. „Ne. Chci jen jeden polibek. Jinak bych musel opravdu trvat na tom, aby ses stala mojí milenkou.“

Jeho milenkou. Připadalo jí to vzrušující. Ale zvládla by to?

„Chystám se dělat několik rozhovorů ohledně seznamování se a tvoje společnost je na jednom z prvních míst, kterou lidé využívají. Neměla jsem v úmyslu ptát se na něco osobního, Connere,“ řekla.

„Takže by ses mne neptala na to, jestli jsem někdy využil služeb naší seznamky?“

Pokrčila rameny. „Možná bych ti zkusila položit pár osobních otázek, ale jsem dobrá redaktorka.“

Umírala touhou zjistit, jestli tajemství jeho otce způsobilo, že on sám je stále svobodný. Kdyby tohle zjistila, mohla by ten příběh prodat za největší možnou nabídku. Jenže cena byla příliš vysoká. Dokázala by se pak na sebe ještě ráno podívat do zrcadla bez výčitek svědomí?

Noviny platily za příběhy neustále, ale platit za něj vlastním tělem? To se jí nezamlouvalo. Dokázala by se s Connerem zaplést, vytáhnout z něj všechno možné a nijak si to nepřipouštět?

Nevěděla. Conner ji žádal o něco, co po ní nikdy žádný jiný muž nechtěl. Na druhou stranu jí nabízel to, co se před ní žádné jiné ženě nepodařilo – nahlédnout do jeho soukromí.

„Přesně to jsem si myslel. Jak to tedy bude, Nichole? Chceš se se mnou scházet jako milenka, nebo mám zavolat ochranku, aby tě odsud vyvedli?“

Naklonila hlavu ke straně a uvažovala. Samozřejmě, že mu odpoví záporně. Jiná odpověď nepřipadla v úvahu. Jenže ona momentálně nebyla schopná rozumně uvažovat.

Lákalo ji to. Otočila se a dovedla ho k lavičce za vysokými keři, která skýtala dostatek soukromí.

Stále ji držel za ramena a ona cítila vůni jeho vody po holení. Zatoužila alespoň po jediném polibku.

„Rozhodnu se teprve pak, až mě políbíš,“ řekla. Vždycky byla typ hráče, který se nezalekl žádné výzvy. Polibek přece nic neznamená. I když výraz v očích Connera Macafee naznačoval něco jiného.

„Proč?“

„Abych věděla, co kupuju. Sexuální přitažlivost se někdy prostě vůbec neobjeví.“

Sklouzl jí rukou k pasu, objal ji, přitáhl si ji blíž a pevně ji k sobě přitiskl. Druhou rukou ji objal kolem krku. Pohlédla mu do modrých očí.

Pomalů sklonil hlavu, dlouze se na ni zadíval a ona si špičkou jazyka olízla rty. Conner se stále nehýbal.

Konečně přitiskl rty na její a Nichole si uvědomila, že ty jeho jsou vláčné, tvrdé... a dokonalé. Nejprve ji líbal jen zlehka, pak ale sklonil hlavu níž a ona cítila i jeho jazyk, jak jí pronikl do jejích úst.

Zapomněla dýchat a tiskla se k němu ještě víc. Vyšla mu svým jazykem vstříc a ochutnávala ho.

Odtáhl se, ale stále ji objímal. Věděla, že utéct před Connerem Macafeem je jediná správná věc, jenže bolelo ji celé tělo, prsa měla napjatá a nejraději by se jimi otřela o jeho hrudník. Měl přivřené oči, prohlížel si ji, ale ona v jeho pohledu postřehla i náznak nerozhodnosti.

To jí stačilo k tomu, aby se dovtípila, že Connera jejich objetí vyvedlo z míry tak, jako ji. Zvedla k němu hlavu, přejela mu rty přes ústa a pak odstoupila.

„Takže nastal čas na otázku?“

„Ano. Za tohle na ni máš nárok,“ odvětil.

Zatraceně. Měla si uvědomit, že zahrávat si s ním nebude nic snadného.

„Promluvme si,“ navrhla. „Nepočítala jsem s tím, že budeš tak vynalézavý.“

„Dnes večer ne. Musím se vrátit na oslavu.“

Nehodlala ho nechat jen tak odejít. Zarazila ho tím, že mu položila ruku na předloktí. Pootočil se k ní a ona k němu přistoupila blíž. Přejela mu dlaní po tváři a políbila ho.

Okamžitě ji opět objal kolem pasu, přitáhl ji k sobě a přísál se k jejím rtům. Byl to smyslný polibek. Jako by pro ni existoval jen Conner. Tiskla se k němu ze všech sil.

Když zvedl hlavu, chvěla se po celém těle. Jemně se od ní odtáhl.

„Takže souhlasíš, že budeš mojí milenkou?“ zeptal se jí. Mluvil poněkud povýšeně, ale ona se nedivila. Měl na to plné právo.

Vždyť mu právě sama skočila do náručí. „Ne tak rychle. Mám na tebe otázku, a ne abys mne podvedl jako před tím.“

„Proč mi chceš zase klást otázku?“

„Abych měla jistotu, že informace, kterou mi poskytněš, stojí za to, aby za ni zaplatila způsobem, jaký sis zvolil.“

„Tak dobře,“ řekl. „Ptej se.“

„Proč jsi pořád svobodný, když vlastněš tak úspěšnou seznamovací agenturu?“

„Protože to tak chci,“ odvětil.

„Teď nemluvíš pravdu.“

„Jak to můžeš vědět?“

„To není odpověď,“ ohradila se.

„Já ale jinou nemám... takže máš stále ještě zájem?“ zeptal se.

„Možná. Ale tvé odpovědi budou muset být lepší,“ podotkla.

„To já držím trumfy v ruce,“ prohlásil.

„Opravdu?“ zeptala se, protože věděla, že i on po ní touží. Přistoupila k němu blíž, ale tentokrát ho nepolíbila. Jen se k němu naklonila, položila mu ruku na rameno a zašeptala mu do ucha: „Já zase myslím, že mám něco, co chceš ty.“

Popadl ji za boky a přitiskl ji k těm svým. Cítila na svém těle jeho mohutnou erekci a zachvěla se.

„Domluvíme si podrobnosti zítra ráno,“ řekl.

„Buď v mé kanceláři už v osm.“

Přikývla, Conner se otočil a odcházel pryč. Sledovala ho a věděla, že nějaké vítězství přece jen získala. Chemie mezi nimi se nedala přehlédnout a ona byla odhodlaná se od něj už nenechat odstrčit.

Nebyl důvod, aby dál zůstávala na oslavě, proto zamířila ke svému autu. Věděla, že je to celé riskantní – protože tentokrát chtěla získat jak příběh, tak i tohoto muže.

DRUHÁ KAPITOLA

Druhý den ráno, než vyrazila ze svého bytu na horním Manhattanu, se Nichole pečlivě oblékla. Cestou výtahem dolů se naposledy prohlédla v zrcadle a uznalé písknutí taxikáře ji jen utvrdilo v tom, že se jí dnešní outfit povedl.

V jiné situaci by se do Connerovy kanceláře vydala pěšky, nebylo to daleko, ale dnes nemohla riskovat, že by zafoukal vítr a rozcuchal ji, nebo že by si třeba zlomila podpatek. Pokud měla hrát s Connerem vysokou hru, musela tak i působit.

Dala taxikáři adresu a opřela se. Snažila se uvolnit, ale myslí byla stále u včerejších polibků. A přemítala i nad otázkami, které se mu chystala položit. Musí na něj působit milým a přátelským dojmem, ale pokládat mu těžké otázky, na které se mu nebude chtít odpovídat.

Musí mu ukázat, že tuhle hru vyhraje ona. Že je seriózní novinářka... ovšem skutečnost, že získala právo klást mu otázky výměnou za polibek, jí mohla uškodit. Proto musí dnes udělat o to větší dojem.

Taxi zastavilo před budovou, kde sídlila Connerova společnost, a Nichole zaplatila řidiči. Zhluboka se nadechla a zamířila ke skleněným dveřím. Bez zaváhání vešla dovnitř.

Usmála se na muže z ochranky a sdělila mu své

jméno. Když se na ni podíval, upustil pero, což jí dodalo ještě více sebevědomí. Vzala si od něj průkaz pro hosty a vydala se k výtahům.

Ve správném patře vystoupila a hned si všimla obrovského nápisu Macafee International. Recepční si zapsala její jméno a požádala ji, aby se posadila v salónku pro hosty.

Nabídla jí kávu, což Nichole s díky odmítla. Nepřišla sem popíjet, přišla sem za Connerem Macafeem.

„Slečno Reynoldsová, prosím, pojdte za mnou,“ vyzvala ji po pár minutách čekání recepční.

Vedla ji dlouhou chodbou ke dveřím, na nichž stálo Connerovo jméno. Dveře byly otevřené, a tak vstoupila dovnitř. Jako první její pozornost upoutaly rozměry kanceláře. Byla obrovská s jednou stěnou prosklenou a výhledem na město. Na okamžik ji oslnilo slunce a propásla tak prvotní Connerovu reakci, když ji spatřil.

Všimla si, že vstal, obešel stůl a podával jí ruku.

„Dobré ráno, slečno Reynoldsová.“

„Myslím, že formality už máme za sebou, Conner. Říkej mi, prosím, Nichole.“

Potřásl hlavou. „Upřímná jako vždy.“

„Myslel sis snad, že se přes noc změním?“ zeptala se. „Možná nakonec nejsi tak protřelý, jak jsem se domnívala.“

Zasmál se a jí se chtělo také smát. Byl zábavný. Kdyby se setkali za jiných okolností... možná. Co možná? Nikdy by se nesetkali, kdyby její kamarádka Gail Littleová netrvala na tom, že zkusí seznamku. A vedlo to až k televiznímu pořadu.

Byla hodně zaneprázdněná, pracovala jako manažerka a neměla příliš času. Chtěla se pokusit najít muže, se kterým by opravdu chtěla chodit. Jakmile se s tím svěřila Willow a Nichole, Willow se toho nápadu chytila.

„Abych tě ještě nepřekvapil,“ řekl Conner.

S tím počítala. „Takže ses rozhodl, že mi poskytneš rozhovor? Určitě to bude pro tebe osvěžující změna.“

„Prosím, posad' se,“ řekl. „Myslím, že se musíš vznášet v oblacích, když si myslíš, že by pro mě mohl být rozhovor osvěžující.“

Přešla ke koženému křeslu proti jeho stolu a sedla si. Opřela se, zkřížila nohy a on ji pozoroval. Zavrtěla se a lem šatů odhalil kousek z jejích stehů. Sledovala jeho reakci.

Zorničky se mu rozšířily a naklonil se dopředu. Konečně si byla jistá, že si vzájemnou přitažlivost včera večer jen nepředstavovala. Byla tak silná, až měla pocit, jestli se jí to celé jen nezdá.

„Přemýšlela jsi o tom, jestli se staneš mojí milenkou?“ zeptal se.

„Myslím, že jsem ti to včera naznačila jasně. Nic takového neudělám... Doufala jsem, že přes noc přijdeš k rozumu.“

„Můj rozum je zcela v pořádku... Jsem jen muž, který jde za tím, co chce, Nichole. A já vždy dostanu, co chci.“

„Tak v tom jsme si rovni,“ řekla. „Ani já nejsem zvyklá prohrávat.“

„Nikdy?“

Ne pokud nepočítala své divoké dětství. Ale to byla minulost. Tehdy byla ještě příliš mladá.

„V nedávné minulosti určitě ne,“ odvětila. „Jsem si ale jistá, že společně něco vymyslíme –“

„Už jsem to vymyslel. Já tě chci. Ty chceš mě. Teď jde jen o to, kam až jsme ochotni společně zajít.“

Věděla, že mluví vážně. „Já bych se raději držela scénáře – jeden polibek, jedna otázka.“

Zavrtěl hlavou. „Já ne. Jsem přesvědčený, že by tě

takový scénář neuspokojil. Jakmile tě budu objímat, nebudeš schopna myslet na nějaké otázky.“

Zašimralo ji v zádech. Zatoužila po jeho objetí. A stačilo jen říct. Mohla by se myšlenky na rozhovor vzdát a začít si s ním.

Jenže pak by ji opustil a ona by zůstala sama. Opřela se v křesle a přehodila nohu přes nohu. Věděla, že ho to zaujme. Získala tak čas k přemýšlení. Pochopila, že jí by takový vztah nestačil. Chtěla víc než nějaký román.

Divoký sex mohla zažít i s někým jiným, ovšem příležitost na takový rozhovor se vyskytne jen jednou za život. A pochybovala, že až ho uveřejní, měl by o ni Conner ještě zájem. Musí ho přimět k tomu, aby ji dobýval.

„Myslím, že se pleteš, Connere,“ odpověděla. „Připadáš mi jako velice zásadový muž a jsem si jistá, že když se ovládneš, dokážeš i odpovídat na otázky... jediné, že by ses obával něčeho, co bys mohl ve slabší chvíli prozradit.“

Viděla, že se trefila do černého. Conner se stáhl a založil si ruce na prsou. Zatímco až do teď se nakláněl k ní, nyní jako by se mezi nimi objevila zábrana. Tohle byl ten Conner Macafee, jak si ho původně představovala.

Nelíbilo se mu, že objevila slabinu v jeho brnění. Jediné, co mohl udělat, bylo, že vyprovodí Nichole ke dveřím a pryč ze svého života. Jenže on nerad prohrával. Chtěla jeho i ten zatracený rozhovor. A bylo zřejmé na čase, aby jí ukázal, že Conner Macafee se jen tak nevzdává.

Musí ji mít. Jiné řešení ho neuspokojí.

„Já se nemám čeho bát, Nichole. Nemám žádné slabosti, ale jsi vítaná při jejich objevování.“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Nebezpečná smlouva.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.